

Bilag 1.

Som det gennem de af Industriraadet vedtagne Resolutioner vil være Dem bekendt, indtager Industriraadet det Standpunkt, at Nødvendigheden af en Trustlovgivning maa være godtgjort, inden en saadan Lovgivning iværksættes, og principielt maa vi fastholde dette Standpunkt.

Staar vi imidlertid overfor den Kendsgerning, at et Flertal indenfor den danske Rigsdag ønsker en Trustlovgivning, uanset at det ikke er oplyst, hvad det er, Loven skal bekæmpe, vil vi naturligvis hellere have en bedre Lov end en ringere Lov.

Industriraadet har i dets Resolutioner angivet de Principper, hvorefter en Lovgivning af den her omhandlede Art efter Raadets Formening maa opbygges. Da Forholdene jo nu har ført med sig, at det er Venstres Forslag, der er Forhandlingsgrundlaget, vil jeg gerne tillade mig at sammenstille de af Industriraadet hævdede Principper med det af Venstre udarbejdede Forslag. De 3 Principper, Industriraadet har opstillet, er:

1. at det i Loven nøje præciseres, hvilke Handlinger der skal være straffbare,
2. at Loven er lige for alle, saaledes at det, der er ulovligt for den ene, ikke er lovligt for den anden,
3. at Erhvervslivet ikke undergives et administrativt Tilsyn.

Her ud fra maa jeg om § 1 gøre den Bemærkning, at det straffbare Moment her alene er afgrænset ved det i denne Forbindelse ganske ubestemmelige Begreb „utilbørlige Priser“; ingen kan i Virkeligheden sige, hvad en „utilbørlig Pris“ er. Skal der gennemføres en Lov, vil det være i alles Interesse, at man gaar ud fra et fast afgrænset Retsbegreb, f. Eks. saaledes, som man kender det fra Købelovens Regel om „aaenbart urimelige Priser“, for hvilket Begreb der foreligger en bestemt Domspraksis.

Om § 1 maa jeg ligeledes fremhæve, at Straffen kun kommer til Anvendelse for Handlinger i Forbindelse med Varepriser. Jeg anser det principielt for urigtigt, at en Handling, der er strafbar, naar den udøves i Forbindelse med Varepriser, ikke skulde være strafbar, naar den udøves i Forbindelse med Tjenesteydelser, og i Praxis tror jeg, at en saadan Adskillelse vil give Anledning til mærkelige Tilstande. Hvis det f. Eks. kunde tænkes, at en Kreds af Landsbysmede blev enige om at tage ganske urimelige Priser for Hestesko, saa vilde Aftalen falde ind under Loven; gik Aftalen derimod ud paa, at Hesteskoene vel var billige, men at Betalingen for at faa dem slaaet paa var ganske urimelig høj, saa vilde Handlingen være fuldt lovlig. Saa vel principielt som reelt vil det derfor være rigtigt, at Varepriser og Tjenesteydelser behandles ens.

Med Hensyn til Lovforslagets Afsnit om det administrative Udvalg mener vi, at selve Spørgsmaalet om Udvalgets Sammensætning er løst paa en hensigtsmæssig Maade, men de Beføjelser, der er tillagt Udvalget, vil føre til ganske utaalelige Tilstande for Erhvervslivet.

I Lovforslaget er ganske vist Domsafgørelsen sat i Forgrunden og det administrative Skøn gjort til en Undtagelse, men i Praxis vil akkurat det modsatte blive Tilfældet, saaledes at det normale bliver, at der administrativt foretages Ændringer i og sker Godkendelser af Prisaftaler, medens det kun i særlige Tilfælde vil blive Domstolene, der faar Sagen til Afgørelse. Den Omstændighed, at Udvalget har Beføjelse til at forhandle med de erhvervsdrivende om en Ordning, saaledes at Domsafgørelsen undgaas, og den Omstændighed, at det vil blive Udvalget, der saa at sige faar Ansvaret for, at Loven kommer til at virke, vil ganske utvivlsomt føre til, at der udvikler sig et administrativt Kontor, der kommer til at føre Tilsyn med Erhvervslivet. Et saadant Kontor vil udfolde en livlig Virksomhed for at afpresse Erhvervslivet alle mulige Oplysninger for derefter administrativt at paabyde Ændringer i Erhvervslivets Dispositioner.